

ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR

- *Pilda celor poftiți la cină, Duminica a 28-a după Rusalii -*

Un om s-a pregătit să dea o masă de seară, după ce s-a terminat ziua, în care fiecare s-a ostenit cât a dorit. Pentru aceasta, a trimis pe slujitorul său să cheme pe cei invitați. Dar ca și cum ar fi fost înțeleși, toți s-au scuzat, aducând ca pretexte niște motive obișnuite, unii că trebuie să își lucreze pământul, alții că trebuie să aibă grijă de animale sau de afacerile lor, în timp ce cei care sunt căsătoriți trebuie să aibă grijă de familiile lor. Cel care a pregătit ospățul, nu a renunțat și a chemat pe cei care nu se așteptau să primească o astfel de invitație. Cel care cheamă la mântuire, la cina stăpânului, nu este nimeni altul decât Mântuitorul Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat, care nu se numește pe Sine Fiul, ci slujitor, pentru a arăta că Fiul lui Dumnezeu, care S-a făcut Om, este în primul rând slujitor al lui Dumnezeu, Mesia prezis de profeți și în același timp slujitor al mântuirii oamenilor. „După cum și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca să slujească El și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți”

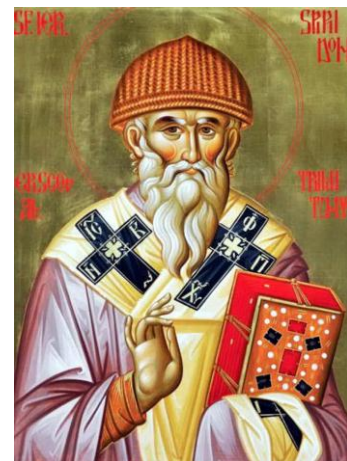
(Matei 20, 28). Omul oarecare care a făcut cină mare este Însuși Dumnezeu, Care nu se numește pe Sine, pentru că El este Cel cu multe nume, dar și Cel fără nume, cum spune Sfântul Grigorie Palama. „Pilda celor poftiți la cină”

pune sub semnul întrebării încrederea, nejustificată, a celor care cred că vor fi prezenți la Cina din Împărăția lui Dumnezeu. Deși toți avem locul asigurat, pentru că prin jertfa Mântuitorului toți am fost aduși ca jertfă și îndumnezeiți, adică ni s-au deschis porțile Raiului tuturor, însă cei care nu și-au dorit cu adevărat au pierdut această posibilitate de a cina în Împărăția lui Dumnezeu. Deci și noi pentru a intra în Rai, trebuie să dorim și să lucrăm pentru a ne însuși această posibilitate, pe care o avem deja în Hristos, pentru că El S-a dat pe Sine pentru noi, ca noi să putem să fim părtași la cina Sa. Cei chemați suntem noi, și cei dinaintea noastră sau cei de după noi, adică toți oamenii, pentru că Împărăția lui Dumnezeu a fost pregătită pentru toți, încă de la întemeierea lumii. Dar cum răspundem? Să nu fim ca acei care au fost invitați, dar au disprețuit chemarea și au avut alte preocupări, considerate de ei ca importante sau urgente. Cât de ușor putem fi amăgiți astăzi când ni se pun înaintea atâtea accesorii consumiste care însoțesc acest Praznic, uitând principalul descoperirea tainei tainelor - Nașterea lui Hristos. Să nu lăsăm ca preocupările excesive pentru afacerile personale și responsabilitățile familiale, să devină o cauză care ne poate despărți de Dumnezeu. Dimpotrivă, ele să devină un mijloc de a-i mulțumi și binecuvânta pe Dumnezeu care ne-a învrednicit cu atâtea daruri. Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute ca și noi să aducem roade, ascultând și păzind Cuvântul lui Dumnezeu spre primirea darului de la Hristos, Împăratul lumii.

SFÂNTUL IERARH SPIRIDON

Cuviosul Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni, a trăit pe vremea împăratului Constantin cel Mare și a lui Constantie, fiul lui. Era simplu la purtări și smerit cu inima. La început a fost păstor de oi. Apoi s-a însurat, iar după moartea soției a fost făcut episcop. Dumnezeu i-a dat harul tămăduirilor în așa măsură că a fost numit făcător de minuni. În vreme de secetă a adus pe pământ ploaie; și iarăși, prin rugăciunea lui, a oprit ploaia cea peste măsură. A pus capăt foametei puse la cale de vânzătorii de grâu, dărâmandu-le hambarele în care țineau grâul. A prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în șarpe. A oprit curgerile râurilor. A dat la iveală gândurile păcătoase ale unei desfrânate, care îndrăznise să se apropie de el și a făcut-o să-și mărturisească păcatul. A astupat, prin puterea Sfântului Duh, gura celor ce se semețeau cu știința lor, la Sinodul de la Niceea. O femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui; sfântul a întrebat pe fiica lui, moartă mai de mult, unde a pus banii; și aflând de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpânei lor. A vindecat pe împăratul Constantie de boala de care suferea. A dat din nou viață copilului unei femei. A muștrat pe cel ce voia să-i ia din pricina lăcomiei o capră fără să o plătească și a făcut să fugă capra în ocol de la cel ce o trăgea cu sila; iar după ce a numărat și prețul ei, capra a stat cu cele cumpărate. A vindecat muștenia unui diacon, căruia îi poruncise să spună o mică rugăciune pe vremea unei arșițe, iar el, pentru mărire deșartă, lungise rugăciunea și din pricina asta amuțise îndată. Multora le-a prezis cele viitoare prin darul său cel dumnezeiesc al cunoașterii de mai dinainte a lucrurilor. Pe episcopul Trifilie, care trăia în petreceri și desfătări lumești, l-a povățuit și l-a îndemnat să dorească mai mult bunătățile cele viitoare. A certat și a dat morții pe o femeie ce căzuse în desfrânare și care nu voia să-și mărturisească păcatul, ci spunea că a făcut copilul cu bărbatul ei, că a rămas cu el însărcinată, deși acela murise de unsprezece luni. În timpul verii, când soarele dogorea, capul sfântului era plin de rouă; prin aceasta Dumnezeu arăta cinstea ce i se va da. Că sfântul era milostiv și îndurător o arată întâmplarea cu cei ce au încercat să-i fure oile din turmă. Sfântul nu numai că a dezlegat pe hoții ce fuseseră înlănțuiți cu lanțuri nevăzute toată noaptea, dar le-a dat la plecare și un berbec, ca să nu le fie în zadar privegherea cea de toată noaptea. Ocârmuind dar bine turma încredințată lui, s-a mutat ca să trăiască și să petreacă cu îngerii. Amin.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care sunt poruncile postului?

Răspuns: 1. Înfrâneză-te de la mâncare, băutură și de la orice plăcere trupească. Postește nu numai de bucate, ci și de păcate. Înfrâneză-ți cele cinci simțuri (văzul, auzul, pipăitul, mirosul) ca să te faci părtaș „fecioarelor celor înțelepte” din Sfânta Evanghelie. 2. Nu ține ură, vrăjmășie sau invidie. Împacă-te cu toată lumea și mai ales cu cei cărora le-ai greșit. Iartă din toată inima ta pentru ca și Domnul Dumnezeu să te ierte pe tine. Urăște păcatul și fugi de el, dar nu-l urî pe păcătos și nu-l disprețui, ci îl compătimește. 3. Spovedește-te cât mai grabnic la preotul tău duhovnic și nu-l schimba. Fă aceasta cu o zi înainte de Sfânta împărtășanie. Mărturisește-ți toate greșelile și patimile, gândurile și intențiile rele; ai grijă că păcatul cel mai mare este acela care te stăpânește pe tine. 4. Nu te certa, nu blestema, nu înjura! Cei care înjură se aseamănă celor care au scuipat fața Domnului nostru Iisus Hristos în timpul răstignirii Sale. 5. Roagă-te cu smerenie în fiecare zi, făcând și metanii, dimineața și seara, și de câte ori poți. Roagă-te și pentru binele dușmanilor, împlinind astfel porunca Domnului și El îți va da pace în suflet, bucurie și înțelegere duhovnicească. 6. Fă milostenie după puterile tale, adică ai milă de alții ca și Hristos să aibă milă de tine. Ajută orfanii, văduvele, săracii, familiile nevoiașe și cele cu mulți copii, fără a-i judeca pentru lipsurile lor. 7. Întoarce la credință pe cel căzut sau un neștiutor, dăruindu-i un sfat bun, o carte de zidire sufletească, o candelă, o icoană ortodoxă. Îndeamnă-l la o faptă bună și vino împreună cu ei la Sfânta Spovedanie. 8. Mergi și vizitează un bolnav, un suferind, un infirm sau un neputincios; ușurează suferința lui și vei putea să auzi și tu la judecată chemarea Mântuitorului de a moșteni împărăția Cerurilor, întrucât: „Bolnav am fost și M-ați cercetat...” (Matei 25, 36-40). 9. Pomenește și fă milostenie pentru cei morți după rânduiele Bisericii, în semn de iubire, recunoștință și neuitare față de ei. Milostenia ta le va ajuta lor și va îmbogăți sufletul tău. 10. Ai grijă să nu te mândrești cu postul tău și cu nimic din ceea ce faci bun, ci în fiecare zi să-ți spui: „Slugă netrebnică sunt, pentru că am făcut ceea ce eram dator să fac” (Luca 17, 10). Postul este armă împotriva ispitelor diavolești, precum plăcerea este începutul tuturor păcatelor. Ești bogat? Nu insulta postul socotindu-l nevrednic să stea cu tine la masă! Postul este medicament. Sfinții Părinți au spus că există multe deosebiri între trupuri în privința hranei. Unul are trebuință de puțină, altul de multă hrană, pentru ținerea puterii sale firești, fiecare îndestulându-se după puterea și deprinderea lui. Căci îngreunându-se stomacul și tulburându-se prin aceasta, mintea nu mai poate spune rugăciunea cu atenție, putere și cu credință. Dacă postul a fost necesar în rai, cu atât mai mult este necesar în afară de rai. Dacă a fost un medicament util înainte de rană, cu atât mai mult este util după rană. Fă din ziua împărtășirii tale cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos, cea mai fericită sărbătoare a vieții tale, trăind bucuria învierii! Fericii cei ce păzesc poruncile Lui, iar cei mândri care se abat de la poruncile Domnului sunt ca cei blestemați. (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Vineri 16 decembrie	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 17 decembrie	14:00	Spovedanie
	07:00	Sfânta Liturghie și pomenire
Duminică 18 decembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:45	Program de bibliotecă

Judecătorul

Într-un orașel de provincie, unui judecător i-a venit la judecată un caz ciudat. Inculpatul era chiar prietenul său cel mai bun. Era reclamat de cineva și trebuia să plătească despăgubiri. Cunoscând prietenia lor, toți oamenii erau curioși să vadă dacă judecătorul își va pedepsi prietenul. Spre surprinderea tuturor, judecătorul a fost foarte aspru. La sfârșit, deși ar fi putut să-i dea inculpatului amenda minimă, l-a amendat cu cea mai scumpă pedeapsă, 10.000 de lei. Toți au rămas uimiți de obiectivitatea judecătorului, însă după câteva zile, mergând să plătească amenda, inculpatul a descoperit că amenda lui era plătită. Era plătită chiar de judecător, care astfel și-a arătat prietenia față de prietenul său inculpat.

Omul obișnuit

Un curios s-a dus la un înțelept și i-a zis: „Înțeleptule, am văzut un om zburând. Va fi acesta drept înaintea lui Dumnezeu?”. „Nu știu, să mă mai gândesc”, răspunse bătrânul. „Înțeleptule, am văzut un om mergând pe apă ca pe uscat, va fi acesta drept înaintea lui Dumnezeu?”. „Nu știu, să mă mai gândesc”. „Am văzut un om ca toți oamenii, unul ca noi, care-și făcea datoria cea de toate zilele în fața lui Dumnezeu, dar nu se deosebea de ceilalți oameni cu nimic. Nici nu zbura, nici nu mergea pe apă ca pe uscat. Acesta cum o fi?”. Înțeleptul i-a răspuns fără ezitare: „Acesta este drept înaintea lui Dumnezeu pentru că el făcea pe cele ale oamenilor. Nu este dat oamenilor nici să zboare, nici să meargă pe apă ca pe uscat. Oamenii care sunt cumsecade sunt drepti înaintea lui Dumnezeu”.

Clevetirea

Spovedindu-se într-o zi, o femeie a zis duhovnicului: „Părinte, nu cred că păcatul clevetirii este chiar atât de greu. Mai vorbesc și eu de rău pe una, pe alta”. Atunci părintele i-a spus: „Urcă-te într-un turn cu o pernă, desfă-o și aruncă toate penele jos”. Zis și făcut. Femeii i s-a părut ușor canonul, dar nu l-a înțeles. După ce a făcut asta, a mers la părintele care i-a zis: „Acum du-te și adună penele”. „Este imposibil părinte! Bătea vântul și le-a risipit pe toate”. „Vezi, fiica mea, tot așa este și cu cuvintele rele. Odată spuse nu le mai poți întoarce. Ele sunt foarte periculoase și de aceea trebuie să te oprești de la acest păcat”.

Mâini curate

Un om, care se considera fără de păcat, la Judecata de Apoi, i-a spus Creatorului:
- Doamne, am păzit legea ta, n-am făcut nuci un rău, nici o nedreptate. Privește mâinile mele, sunt curate!
- Fără îndoială că sunt curate, dar sunt și goale!